

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Aqvæ Vitæ, De Fontibvs Salvatoris. hoc est, Doctrina
Evangelica De Meditatione mortis**

Kispenning, Henricus

Antverpiæ, 1583

Quomodo ad Exemplum Iesu Christi, ægrotus ad salutarem mortem sese
parare debet. xvij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46214](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46214)

si laesus est à quoquam: vindictam ex animo remittat. Si, qui laesus indignus est, cui noxa condonetur: Christus dignus est, in cuius gratiam deponatur viciscendi affectus. Nec reputet, quàm atrociter sit laesus ab hoc aut illo, sed quàm multa ipse à Deo cõdonari postulet. Nullum opus efficacius est, ad impetrandam Domini misericordiam: quàm in gratiam CHRISTI IESV, & ad illius exemplum, ex animo gratias condonare, quicquid in nos peccauerunt homines. Ipse namque pendens in cruce, orauit pro ijs, per quos erat adactus ad crucem: et à quibus insuper conuictus inessebatur. Porro si quem ipse laesus: curet illum, quantum licet, reconciliandum. Deinde & liberos suos, si quos habet, aut necessarios, ac domesticos, ad se vocatos officij admoneat, & ad Dei timorem & pietatem exhortetur: quod sanctissimos veteris Testamenti patres, Iacobum, Tobiam, Mathathiam sedulo fecisse legimus. Qui adsunt laboranti aegrotò, excutiãt affectum communem, quo multi credunt per Exomologesin, Eucharistiam, & Vnctionem extremam, accelerari mortem: persuadeantq; potius id quod res est, his modis maiorem esse spem recuperandæ sanitatis. Deinde sacerdotem adhibeant, qui linguam habeat eruditam, vt sciat sustentare eum, qui laesus est, verbo: quiq; sic moderetur alloquium suum, vt nec nimium blandiens fallat aegrotum: nec intempestina austeritate conijciat in desperationem.

Luc. 23.

Gen. 48. 49.
Tobiz 4. 14.
1. Mach. 2.

Esa. 50.

Ex eodem
libro.

Quomodo ad exemplum Iesu Christi, aegrotus ad salutarem mortem sese parare debet.

CAPVT.
XVII.

Exempla magna habent vim ad commouendos animos. Nullum inuenitur autem exemplum perfectius, ad mortem ritè subeandam: quàm quod D. N. Iesus Christus in seipso nobis expressit. Cum enim instaret illa

illa nox suprema, aduersus imminuentem tentationis pro-
 cella m. communit suos sacrosancti Corporis & Sangui-
 nis sui comeatn: nos admonens, vt quoties incidimus in
 casum aut morbum, qui mortem minetur, protinus exo-
 mologesi purgemus affectus nostros, quemadmodum Do-
 minus lauit pedes discipulis suis: mox reuerenter ac-
 cipiamus Corpus Domini, qui cibus animos nostros fortes
 & inuictos reddit aduersus hostem spiritalem. A mysti-
 ca coena secedit ab edibus in hortum: ac iussis eo loco se-
 dere discipulis, tres tantum adiungit, Petrum, Ioan-
 nem, & Iacobum: vt eosdem haberet testes humana in-
 firmitatis, quos in monte gloriae testes esse voluerat.
 Quibus vigilare iussis & orare: rursus recessit ad oran-
 dum. In corporali secessu Domini magnum est myste-
 rium. Qui se morti praeprarat, ab omnibus urbanis ac
 domesticis affectibus secedat oportet, Reipub. curam ab-
 iiciat, possessionum sollicitudinem penitus exuat, uxo-
 rem & liberos Domino commendat, ab amicorum & co-
 gnatorum fiducia sese subducatur: ac ne infirmos quidem in
 animi curas recipiat: solus sub dio sit oportet, qui tum
 velit loqui cum Patre caelesti, cum urget extrema ten-
 tatio. Ter admonet dormientes, vt vigilent, orentq: ne
 intrent in tentationem. Intra in tentationem, qui se tra-
 dit in potestatem tentatoris. Vigilantes & orantes per-
 stringit quidem tentatio, sed mox praeterit. Porro in
 mortis discrimine vincitur infirmitas humana: nisi in-
 stanter, nisi puro affectu, nisi cum inuicta fiducia implo-
 raucrit auxilium illius, qui solus viuificat mortuos.
 Quo autem pacto sit orandum in eo rerum statu, & em-
 plo suo monstrare Redemptor noster dignatus est. Flebit
 genua, parum hoc est: prostravit sese in faciem. De ter-
 ra clamauit ad patrem: tam valide, vt vox deprecanti-
 tis a discipulis tribus, qui ad lapidis iactum aberant,

exau-

Ioan. 13.

Matt. 26.

Matt. 17.

Luc. 9.

exaudiretur. Bis ad deprecationem redyt: ter eadem verba repetiuit: Non sicut ego volo, sed sicut tu. Flectis genua, qui se totum subycit voluntati Diuina: procumbit in faciem suam, qui sibi totus disslicet, totus suis diffidit viribus ac benefactis: nec aliunde sperat solatium quam à misericordia Domini. Nec statim desperandum, si differtur consolatio: iterum atque iterum redeundum est ad clamorem, non oris, sed cordis. Etenim si nos quod Dominus externè fecit, spiritualiter imitemur: aderit bonus Angelus, qui sudorem sanguineum absterfurus est ab animo nostro: & aut eripiet a discrimine, aut robur addet spiritui, ut mortè fortiter perferamus. Postremo, cum Domino nudi crucem ascendamus oportet, procul ab omnibus terrenis affectibus, ad celestis vita amorem erecti: ut cum B. Paulo dicere possimus: Mihi mundus crucifixus est, & ego mundo: atque ibi tribus adfixi clauis, Fide, Spe & Charitate, constanter perseueremus: strenuè depugnantes cum Satana, donec eo deuicto, in eternam requiem presidio gratiaq; D. N. Iesu Christi demigremus.

Luc. 22.

Gal. 6.

Alia ad piè migrandum Institutio.

CAPVT.
XVIIII.

Lud. Blosius.

Quisquis Deum piè colis, dum morbo correptus mortem iam vicinam metuis, vide ut ad felicem exitum sedulo te prepares. Expedi cor tuum à curis & sollicitudinibus huius seculi. Sacramenta pro viatico grata mente suscipe: & animam tuam Deo commenda. Recole Passionem piissimi Redemptoris tui: beatamq; eius Crucem in spiritu amplectere. Osculare rosea illa Vulnera: teq; totum in eis imprime, ut ibi abditus feliciter euadere possis omnes Satanae laqueos & insidias. Roga IESVM, ut suo pretioso sanguine te abluere, vniuersaq; peccata tua abolere dignetur. Pro meritis bonorum

rum